

[Forsvarsministeren.]

tidligere nævnt i første række blive præsteret af de store nationer indenfor Atlantpagtforsvaret.

Et andet og helt afgørende område, hvor udformningen og gennemførligheden af det her fremsatte lovforslag er intimt forbundet med resultatet af Atlantsamarbejdet, er tilvejebringelsen af materiel. De ønsker, der er fremsat fra de forskellige nationer om våbenleverancer i henhold til det amerikanske hjælpeprogram, er fremkommet på basis af de forskellige landes militære opgaver, således som de fremgår af den samlede planlægning. Det har endvidere været en afgørende forudsætning for levering af militært materiel, at de pågældende lande er i stand til og har vilje til at uddanne og opstille de fornødne styrker til effektiv udnyttelse af det leverede materiel.

Disse forudsætninger er opfyldt i den plan for opbygning, som det her foreliggende lovforslag er udtryk for. Det drejer sig her om så store materielle krav, at vi uden den amerikanske hjælp aldrig ville have været i stand til at honorere dem. I denne forbindelse må også nævnes den hjælp, vi har fået i Amerika ved uddannelsen f. eks. af piloter til jagerflyvere samt af befalingsmænd og instruktører ved panservåben.

I det lovforslag, som nu fremsættes, er der taget hensyn til det meget vigtige problem, som må optage alle i øjeblikket, nemlig det såkaldte militære fredsberedskab. I selve den betænkning, der nu omdøles, har regeringen med tilslutning fra flertallet i kommissionen fremsat nogle bemærkninger om hele dette spørgsmål med udgangspunkt i reglerne vedrørende uddannelses- og tjenestetiden. Regeringen har i betænkningen antydnet, hvorledes man vil gå til en hurtigvirkende styrkelse af beredskabet, og hvorledes man vil skabe forudsætninger for en yderligere styrkelse på lidt længere sigt, såfremt den internationale situation fremover måtte begrunde en stærk forøgelse af beredskabet.

Det er med fuldkommen ret blevet fremhævet, at forholdene i verden i dag er så urolige, at en stat uden varsel kan blive stillet overfor kritiske situationer. Overfor dette må man tage sine forholdsregler, selvom man naturligvis med hensyn til varslingsgivende oplysninger dels kan bygge på egne efterretninger dels på det samlede Atlantpagtforvars resultat. Det er klart, at det bedste middel til at skabe mulighed for et forøget varsel ligger i det

bedst mulige samlede fredsberedskab indenfor Atlantpagtlandene i sin helhed, idet dette vil tvinge en eventuel angriber til stadig større og lettere erkendte forberedelser. Men det må gælde for det enkelte land, at styrkerne i erkendelsen af, at et varsel i en spændt situation kan blive meget kort, må kunne være rede indenfor et passende kort tidsrum. Flyvevåbnet er, efterhånden som det udbygges, det våben, der til daglig lever og kan leve i det højeste beredskab. Vi vil have besætninger til kampmaskinerne til fast tjeneste til enhver tid. Indenfor søværnet vil der, efterhånden som de faste rammer bygges ud, ligeledes være et relativt højt beredskab, idet forholdet jo er dette, at det faste mandskab såvel af officerer som af menige i disse to materielbetonede værn udgør en relativt stor del af den samlede krigsstyrke.

For hærens vedkommende vil der nu blive truffet foranstaltninger til, at der snarest tilvejebringes det, man kalder „en hård kerne“ af fast personel, omfattende såvel befalingsmænd — delvis af reserven og ikke mindst af kategorien sergenter og oversergenter — samt menige, d. v. s. indførelse af en math-ordning svarende til det, man igennem mange år har kendt i søværnet.

En sådan foranstaltning vil være et meget værdifuldt tilskud til vort fredsberedskab. Endvidere vil tilstedeværelsen af „den hårde kerne“ betyde en meget værdifuld afstivning af de mobiliserede enheder. Det er påregnet at anvende de faste menige på særlig vanskelige poster, der bl. a. kræver betydelige tekniske færdigheder, som kun dårligt kan tegnes af værnepligtige med den normale uddannelsestid. Det vil f. eks. dreje sig om poster som førere af kampvogne og andre specialkøretøjer, betjening af mere kompliceret meddelelsesmateriel o. lign. En sådan foranstaltning vil på længere sigt betyde en reel besparelse derved, at det kostbare materiel vil blive mindre slidt og mindre udsat for havarier som følge af fejlbetjening, når virkelig fuldt uddannet og rutineret mandskab betjener det samme materiel i længere tid, i stedet for at det går fra hold til hold af værnepligtige.

Hvad endelig angår mulighederne for en hurtig gennemførelse af en forøgelse af fredsstyrken eller en hurtig mobilisering, er der allerede truffet de indledende skridt til en ordning, der vil bringe den dertil nødvendige tid ned til en størrelsesorden, der ligger langt under, hvad man i andre lande er vant til at regne med. Vor befolknings-